

hele deres Mellemværende var 1,000 forferte Poster, som maatte drages fra ved Gjældens Betaling. Nei, man maa holde sig til, hvad der er bevist; den Slags Slutninger vilde dog virkelig være noget af det Driftigste, man kunde bygge Forkastelsen af et Valg paa. Jeg vil iøvrigt gjøre de Herrer opmærksom paa, at, dersom De vedtage, at der skal finde Omvalg Sted, vilde de dog nu paa ingen mulig Maade kunne faae et sikkert Udtryk for de berettigede Vælgeres Villie med Hensyn til hvilken Kandidat der skal repræsentere Kredsen; thi det er ikke de Vælgere, der nu efter et saadant fastset Valg møde til et nyt Valg, men det er dem, der være tilstede den 3die Januar, som i Virkeligheden have Ret til at fordre at være repræsenterede i denne Sal. Enten de bruge de gamle Valglister eller nye, hvorpaa ere opførte nye Vælgere, som i Mellemtiden have vindikeret sig Valget, ere det de Mand, som den 3die Januar være tilstede ved Valget, der med Rette kunne forlange deres Indflydelse paa Kredsens Repræsentation hævedt; men mange af dem vilde til den Tid have forladt Kredsen, navnlig Sømænd og Deslige, og vilde derfor ikke kunne afgive Stemme. Jeg er altsaa fuldstændig forvisset om, at man ikke ved et Omvalg vil kunne faae et sandere Udtryk for de virkelig berettigede Vælgeres Ønske med Hensyn til Valget end det, man her har, trods det, der er fremkommet. Et er givet, og det er, at man gennem disse Misligheder ikke har kunnet finde noget Bevis for, at Valget ikke er et Udtryk for det sande Flertals Ønske, selv om dette Flertal kun har en Overvægt af nogle faa Stemmer; og derfor tror jeg, at, naar vi følge de Regler, som den sidste ærede Valer hentydede til, skulle vi godtgjøre Valget, om vi ogsaa med Strenghed bør paatale de Uregelmæssigheder, som have fundet Sted her.

Berg: Jeg vil ikke blande nogen Eidskab i Forhandlingerne af denne Art. Nagtet det vistnok neppe er Mode i repræsentative Foramlinger at behandle Spørgsmaal om Valgs Godtgjeldelse Eidskabsløst, tror jeg dog, at det næsten er nødvendigt, for at komme til et retfærdigt Resultat, ikke at gjøre det. Jeg er gaaet ud fra, at de, der nærmest være satte til at undersøge dette Spørgsmaal, maatte undersøge de foreliggende Dokumenter, tage deres Overveelse som en Jury, og dømme Folk imellem, uden at se hverken til Høire eller til Venstre. Jeg har troet, dengang jeg havde den Ære at være Ordfører for den Afdeling, der behandlede ogsaa dette Valg, at kunne udtale efter at have gjort mig bekendt med de Klager, der forelaa, at dette Valg var det eneste, jeg kunde have sagt Nei til, hvis der havde været Spørgsmaal om at stemme strax over det, og jeg er ganske vist ikke bleven stort klogere senere efter de Oplysninger, der foreligge om samtlige Valg. Jeg vilde ønske, at Udvalget med

Hensyn til de fynske Valg havde kunnet enes om at tage Årsens og forkaste Nyborg. Det glædede mig forøvrigt, at den ærede Ordfører for Mindretallet (Klein) erkjendte, at Flertallet stod her paa rimelig Grund, og uden at han rettede stærke Bebrejdelser mod Stillingen. Jeg tror ikke, han har haft nogen Gavn af den Bistand, det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) har ydet ham. Naar jeg nu gjør nogle Bemærkninger, er det heller ikke for at kaste noget Ny ind i Debatten, men det er kun nogle Erindringer, jeg vil kalde tilbage fra Forhandlingerne om denne Sag tidligere, og sætte det i Forbindelse med, hvad her foreligger. Det vil erindres, at jeg i sin Tid gjorde den Betragtning gjældende, at her forelaa en Klage fra 80 Vælgere og paa den anden Side en Erklæring fra Valgbestyrelsens Formand efter Forhandlingerne med Delegerede af Valgbestyrelsen for Nyborg By, saa at det altsaa var to Parter, der hver paa sin Side havde afgivet Erklæring. Jeg maatte i den Anledning høre stærke Bebrejdelser for denne Udtalelse, idet jeg ikke vilde tillægge Valgbestyrelsens Formands Erklæring anden Betydning, end paa en Maade som et Indlæg fra en Part i Sagen, og det var navnlig min ærede Kollega i Afdelingen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som meget stærkt udtalte sig imod mig, idet han fandt, at det var „aldeles undergravende for al mulig Orden og paalidelig Fremgangsmaade“, ligesom jeg et Par Dage iforveien havde faaet at høre fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Klein), at jeg vilde mistænkeliggjøre i høi Grad Myndighederne ved at betragte deres Erklæringer ligesom andre Ødeliges. Dette giver mig Anledning til ikke at sige noget Uforbelagtigt om vedkommende Mandes Retfærdighed og Retfærdighed — jeg har ikke den Ære at kjende ham — men til at fremsætte nogle Bemærkninger om det Dokument, der skulde være en saadan Hellighed underkastet, nemlig Erklæringen fra Valgbestyrelsens Formand i Nyborg angaaende Valget. Jeg kan ikke se rettere, end at Klagen, saaledes som den dengang forelaa for os, er bevist Punkt for Punkt, og jeg kan heller ikke se rettere, end at, hvor Erklæringen taler positivt mod Klagen, have Forhørene vist, at Erklæringen er faktisk urigtig. Det er meget ubehageligt, hvor det sker, og jeg vilde ønske, netop for Embedsmyndighedens Skyld, at det ikke var sket. — Jeg skal give enkelte Exempler derpaa: „Det er sandt, at Gaardskarl Johan Jensen er død den 21de Oktober f. A., men denne Person findes aldeles ikke paa Valglisten“. — Det er Erklæringen; men Forhørene vise, at han findes paa Valglisten. Der er sagt om Mafkinwend Jens Peter Jensen, at han har stent under Nr. 339 som Arbejdsmand S. Jensen, 52 Aar gammel, at han er virkelig denne sidste Person af navnte Alder, og er Smedearbejder ved